

Count on it!

Πόσο εύκολα ανακαλύπτεις σε τι είσαι καλή; που έχεις ταλέντο; και πώς το πετυχαίνεις σε έναν κόσμο που είναι από παλιά φτιαγμένος αλλιώς;

Πώς διεκδικείς την ελευθερία που χρειάζεσαι για να αναπτυχθείς όπως θες; Είναι τελικά αυτό που θες αυτό που έχεις θελήσει εξ'αρχής ή αυτό που έχουν φανταστεί οι άλλοι για σένα ότι μπορείς να κάνεις;

Μια διαδραστική περφόρμανς εμπνευσμένη από προσωπικές ιστορίες, την έμφυλη διάσταση των μαθηματικών και την συνάντηση με την ιστορία.

Σύλληψη-κείμενο: Zangirolami, Alessandra Rossi Ghiglione

Διασκευή-ερμηνεία: Νικολέττα Δημοπούλου

Σκηνοθεσία: Χρήστος Ραχιώτης

Το έργο υλοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος TIM2

1. Θεματική: ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΙ ΕΓΩ

Ακούγεται η Κατερίνα Σαλάκα:

Νικολέττα:

Μαθηματικά. Τα μαθηματικά κι εγώ.

Ας ξεκινήσουμε με κάτι απλό.

(στο κοινό)

5x5;

6x4;

7x8; (56)

σηκώστε το χέρι και ακουμπήστε το στην καρδιά όσες και όσοι αγχωθήκατε ότι θα σας ρωτήσω και δεν θα ξέρετε. Τώρα μείνετε έτσι για να δούμε πόσα άτομα που ακούμπησαν το χέρι στην καρδιά είναι (βιολογικά μιλώντας) αγόρια και πόσα κορίτσια.

Ωραία, να συνεχίσουμε με κάτι ακόμη πιο προσωπικό. Το μέγεθος μετράει; ή αλλιώς Πώς υπολογίζεις το μέγεθος; εννοούσα ότι κάποιοι από εμάς έχουν πολύ καλή αίσθηση των μεγεθών και άλλοι πρέπει να τα συγκρίνουν με κάτι. πχ. Λέμε ένα μέτρο και πάντα σκέφτομαι το φοιτητικό μου τραπέζι στη Θεσσαλονίκη που είχα δει χαρούμενη την ταμπέλα στο ΙΚΕΑ να λέει 1x80

Άλλη ερώτηση: γιατί 1 μέτρο έχει μέσα 100 εκατοστά και 1 ώρα έχει 60 λεπτά και όχι 100 λεπτά; γιατί εμένα αυτό με μπερδεύει πάρα πολύ και συνέχεια τσακωνόμουν με το μπαμπά μου!

άλλη ερώτηση: ανήκουν οι όχι οι παρακάτω μονάδες μέτρησης στα εφαρμοσμένα μαθηματικά;

τσικ, τσακ, με το μάτι, πρέζα, τσιμπιά, δάχτυλο, φλυτζάνι, όσο πάρει

Πόσοι από εδώ έχουν πληρωθεί με τον περιβόητο τίτλο κτήσης; ποιοι φορολογούνται με 24%; πόσες με 6%; με 0% υπάρχει κάποιο τυχερό;

Χρήστος: Έλα τώρα Νικολέττα, δεν το πιστεύω!

Νικολέττα: Μα ναι, στο ορκίζομαι Χρήστο! Δεν ξέρω γιατί, ο εγκέφαλός μου το μπερδεύει. Πρέπει να συγκεντρωθώ πολύ για να θυμηθώ ότι δεν ισχύει αυτό...

Εντάξει λοιπόν... βάλε το στο κείμενο.

(ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΜΠΡΟΣΤΑ)

Και μια τελευταία ερώτηση: πόσα από εσάς διαβάζατε μαθηματικά με το μπαμπά σας; με τη μαμά; αδελφό; αδελφή; καθηγητή; καθηγήτρια, λοιποί συγγενείς απροσδιορίστου φύλου.

Τελευταίο και καλό. Εγώ, που ποτέ δεν ελέγχω τα ρέστα στο ταμείο, επιμένω να αποδείξω ότι μου έδωσαν λάθος.

ΕΝΑΡΞΗ ΣΚΗΝΗΣ ΜΕ ΤΑΜΕΙΑ

«Συγγνώμη»

Κοιτάω τα κέρματα στο χέρι μου και μετά την ταμία στα μάτια, επανειλημμένα.

«Δεν ήταν 12.50;»

ΤΑΜΙΑΣ: Ναι, κυρία.

«Και σας έδωσα 20;»

Ναι, κυρία.

«Και άρα – με κατανόηση – μου χρωστάτε 8.50, σωστά;»

Η ταμίας με κοιτάει λες και λέει "είσαι ηλίθια αλλά έχω υπογράψει να είμαι ευγενική / στο Βασιλόπουλο, στον Σκλαβενίτη λέει / κι εγώ το παθαίνω αυτό (έχω κάνει σεμινάρια από το HR γ'αυτές τις περιπτώσεις!"

Φωνή ταμίας: «Κυρία, 20 μείον 12.50...»

Πριν προλάβει να τελειώσει καταλαβαίνω και κουνάω καταφατικά και ντροπιασμένα το κεφάλι που έκανα την έξυπνη.

Λοιπόν, εμένα η μόνη αγάπη που είχα για τους αριθμούς συνδέεται με την αγάπη μου για τα πρόσωπα που ασχολούνταν με τους αριθμούς, το μπαμπά μου, τον πρώτο μου αγόρι που ήταν σημαιοφόρος κλπ

η μάνα μου έλεγε «Είσαι σαν κι εμένα, αγάπη μου, «ποτέ δεν κατάλαβα τίποτα από αριθμούς».

«Πρέπει να σκέφτεσαι, Νικολέττα!», έλεγε ο πατέρας μου.

«Είσαι έξυπνη, Νικολέττα, έλεγε η δασκάλα μου, «αλλά δεν έχεις ταλέντο, δεν έχεις ταλέντο στα μαθηματικά».

Οπότε, συγγνώμη, αλλά πώς να σκεφτείς αν δεν έχεις ταλέντο;

Τελικά τα μαθηματικά είναι ταλέντο ή σκέψη; μήπως είναι έμπνευση; κι αν ναι, υπάρχουν εργοστασιακές ρυθμίσεις που σε κάνουν να το χεις ή να μην το χεις; κι αν ναι, κάνουν έμφυλες διακρίσεις;

Καθηγητ@: 6 επί 4;

Νικολέττα: 24

Καθηγητ@: 6 επί 5;

Νικολέττα: 30! Εύκολο.

Αναστέναξα με ανακούφιση και χαμογέλασα
αλλά η δασκάλα δεν είπε τίποτα
που σήμαινε ότι έπρεπε να μείνω στον πίνακα... έτσι; Ναι.
Και τότε έγινε δύσκολο
δεν γράφει πια, μόνο μιλά

Καθηγητ@: 7 επί 8; (φωνή δασκάλας, κοιτάζει το κοινό)
μετράει με τα χέρια αλλά δεν απαντά, περιστρέφεται
εδώ άρχισε η καταστροφή
σε κρεσέντο

και τα δύο χέρια κινούνταν ταυτόχρονα
και και το ένα χρειαζόταν για να γράφει
με λίγα λόγια, χρειαζόμουν ένα επιπλέον χέρι
αλλά δεν έχω τρίτο χέρι, κυρία (προς τη δασκάλα)

Χρήστος/Καθηγητ@: «Να μετράς με το μυαλό, όχι με τα χέρια»
αλλά δεν μπορούσα
και όσο δεν μπορούσα, τόσο αγχωνόμουν

Χρήστος/Καθηγητ@: 7 επί 8;

Νικολέττα: 54; 49; 53;

Χρήστος/Καθηγητ@: «λες στην τύχη» (μακρόσυρτα, εκνευρισμένα)

όλος αυτός ο φόβος, το πάγωμα του εγκεφάλου, ο δάσκαλος να θυμώνει, η τάξη να με κοιτάζει, η κιμωλία να τρίβεται στα χέρια

3. ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Αυτή ήταν και μια από τις πρώτες εμπειρίες μου με τα μαθηματικά. Από τότε λοιπόν αναρωτιέμαι πώς γίνεται, τα στοιχεία δείχνουν ότι τα κορίτσια έχουν καλύτερες επιδόσεις από τα αγόρια σε όλα τα μαθήματα τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση - όχι για να πω ότι τα κορίτσια είναι καλύτερα από τα αγόρια, χα, εδώ πρέπει να το γεγονός ότι πολιτισμικά έχουμε ανατραφεί να είμαστε καλά μελετημένα κορίτσια, ίσως Τέλος πάντων, έλεγα ότι τα κορίτσια έχουν επιδόσεις καλύτερες από τα αγόρια σε όλα τα μαθήματα ...

αλλά όχι στα μαθηματικά. Στα μαθηματικά τα κορίτσια έχουν συνήθως χειρότερες επιδόσεις. Στην Ιταλία, που φτιάχτηκε αυτός ο μονόλογος, αυτό το χάσμα στα μαθηματικά είναι από τα χειρότερα στο κόσμο.

Το PISA, το Πρόγραμμα για τη Διεθνή Αξιολόγηση των Μαθητών, έδειξε ότι το 2016, για παράδειγμα, μεταξύ ανδρών και γυναικών υπήρχε ένα χάσμα 20 μονάδων στην Ιταλία έναντι 9 μονάδων των άλλων χωρών του βιομηχανικού κόσμου. Στην Ελλάδα αυτό το ποσοστό είναι μικρότερο αλλά και πάλι τα αγόρια έχουν το προβάδισμα.

Και το χάσμα μεταξύ των δύο φύλων αυξάνεται όσο προχωράμε από το δημοτικό σχολείο στο γυμνάσιο και στο πανεπιστήμιο.

Όμως τα κορίτσια δεν πήγαν και δεν πάνε στο Πολυτεχνείο, δηλαδή πάνε λίγα. Όπως και στα παιδαγωγικά δεν πάνε άντρες αλλά αυτό δεν μοιάζει να ανησυχεί κανέναν.

Χρήστος: προχώρα, βαριούνται.

Νικολέττα: Πρέπει να ομολογήσω ότι διάβασα κάποιες βιογραφίες σπουδαίων γυναικών γιαυτό το monologue.

σπουδαίες γυναίκες, ακόμη και στα επιστημονικά αντικείμενα.

Σκέφτηκα ότι οι ιστορίες τους θα μπορούσαν να μας εμπνεύσουν

Θα μπορούσαν να μας δώσουν απαντήσεις

Ως προς το γιατί υπάρχουν λιγότερες γυναίκες στις επιστημονικές σχολές

Ως προς το τι συμβαίνει με τις γυναίκες και τα μαθηματικά.

Για το γιατί δεν μπορώ να διακρίνω τον άξονα X και τον άξονα Y.

Χρήστος: για πες μια

Νικολέττα: Μαρία Σκλοντόφσκα, γνωστή ως Μαρί Κιουρί. Πολωνή. Γαλλία, τέλη του 19ου αιώνα. Αποφοίτησε από τη φυσική και τα μαθηματικά και έγινε η πρώτη γυναίκα με διδακτορικό στη Γαλλία. Στην Ευρώπη, οι ελάχιστες γυναίκες που καταφέρνουν να φτάσουν σε αυτό το επίπεδο αναγκάζονται στη συνέχεια να διδάξουν ή να βοηθήσουν κάποιον άνδρα ερευνητή. Και δεν αμείβονται. Η Μαρί έχει την τύχη να συνεργαστεί με τον σύζυγό της, Πιερ Κιουρί, έναν φωτισμένο επιστήμονα, που αντιτίθεται στις διακρίσεις λόγω φύλου και αναγνωρίζει το ταλέντο της. Οι δύο μαζί μελετούν και διεξάγουν πειράματα σχετικά με τη ραδιενέργεια, μέρα και νύχτα, καταστρέφοντας την υγεία τους με ραδιενεργά υλικά. Όμως, όταν ανακοινώνεται η λίστα των υποψηφίων για το Νόμπελ Φυσικής του 1903, υπάρχει μόνο το όνομα του Πιερ. Τότε δηλώνει: «Δεν θα παραλάβω το βραβείο χωρίς την κοινή υποψηφιότητα της κυρίας Κιουρί».

Και έτσι η Μαρία Σκλοντόφσκα γίνεται η πρώτη γυναίκα που λαμβάνει βραβείο Νόμπελ, και μάλιστα στη φυσική. Και όχι μόνο αυτό: το 1911 λαμβάνει, μόνη της, επίσης το βραβείο Νόμπελ στη χημεία - είναι η πρώτη που κερδίζει δύο βραβεία Νόμπελ, είναι ένας από τους δύο μόνο ανθρώπους που έχουν λάβει δύο βραβεία Νόμπελ σε δύο διαφορετικούς τομείς. Παρεμπιπτόντως, μόνο το 3% των επιστημονικών βραβείων Νόμπελ έχει απονεμηθεί σε γυναίκες: ακριβώς, από το 1901, έτος ίδρυσής του, έχουν απονεμηθεί 583 βραβεία Νόμπελ σε επιστημονικούς κλάδους. Από αυτά, μόνο 18 έχουν απονεμηθεί σε γυναίκα
Πώς είναι δυνατόν;

Μαρία Σκλοντόφσκα, λέγαμε: μια απόλυτη ιδιοφυΐα.

Χρήστος: ναι, αλλά η Σκλοντόφσκα Κιουρί είχε και πατέρα φυσικομαθηματικό!

Νικολέττα: Δεν θες Σκλοντόφσκα; θα σου βρω άλλη.

Emmy Noether, Γερμανία, αρχές της δεκαετίας του 1900.

Είναι εγγεγραμμένη στη σχολή φυσικής- επειδή όμως είναι γυναίκα, πρέπει να ζητήσει άδεια για να παρακολουθήσει οποιαδήποτε μαθήματα της σχολής φυσικής. Άδεια που σχεδόν πάντα της αρνούνται.

Ουσιαστικά η Έμι πρέπει πάντα να παίρνει σημειώσεις που της περνούν από κάποιον φοιτητή - άνδρα, φυσικά.

Και δεν είναι ότι υπάρχει και διαδίκτυο ...

Δεν είναι σαν να μπορείς να στείλεις ένα Whatsapp, συγγνώμη μπορείς να μου στείλεις τις

διαφάνειες της δεύτερης ενότητας;

Ναι, σωστά. Δεν υπάρχει καν τηλέφωνο.

Πήγαινε στο πανεπιστήμιο, περίμενε να δεις έναν φοιτητή που ξέρεις να φεύγει ...

A, Franz! Με τεράστια αμηχανία, τον προσεγγίζεις

Σωστά, Franz... ναι, δεν μπορώ να παρακολουθήσω το μάθημα, οπότε πιστεύεις ότι μπορείς να...;

ευχαριστώ

Μπορώ να έρθω να τις πάρω;

Μπορώ να τα αντιγράψω και να σας τα φέρω την επόμενη μέρα, ε

Και Franz, πού ακριβώς μένεις; A, ωραία, στην άλλη άκρη της πόλης και πρέπει να περπατήσω μέχρι εκεί. Γιατί να περπατήσω; γιατί για να χρηματοδοτήσω τις σπουδές μου που οι γονείς μου δεν θέλουν να πληρώσουν παρόλο που είμαι ιδιοφυΐα, πήρα επίσης τα προσόντα για να γίνω καθηγητής ξένων γλωσσών και στον ελεύθερο χρόνο μου διδάσκω. Αλλά με όλα αυτά τα έξοδα που έχω, δεν μπορώ να αντέξω οικονομικά μια άμαξα. Με ποδήλατο;

Και όχι, δεν μπορώ να πάω εκεί με ποδήλατο γιατί εμείς οι γυναίκες ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΜΕ ΜΕ ΠΟΔΗΛΑΤΟ, ΔΗΛΑΔΗ, ΤΕΧΝΙΚΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟ και ΑΦΟΥ ΕΙΜΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ πρέπει επίσης να φοράω τρομερά στενά παπούτσια με τάπες και μια φούστα που τελειώνει στον αστράγαλο!

Χρήστος:, συγγνώμη, αλλά έχεις εσύ καμία σχέση με όλες αυτές τις γυναίκες;, δηλαδή δεν μπορούν όλοι να είναι σαν αυτές... πρέπει να είμαστε σαν αυτές;

Νικολέττα: Στην πραγματικότητα, οι ιστορίες τους είναι όμορφες, αλλά δεν με βοήθησαν πραγματικά να γράψω αυτή την ομιλία. Παρα μόνο για να πω πόσο δύσκολο είναι να είσαι γυναίκα, και δη μια ιδιοφυΐς γυναίκα, εργατική που είναι ταγμένη σε έναν ερευνητικό, επιστημονικό σκοπό.

Χρήστος: Νικολέττα ίσως χρειάζεσαι μικρότερες, πιο φυσιολογικές, πιο αληθινές ιστορίες.

Νικολέττα: ε τότε να ψάξω τις αναμνήσεις μου.

η Ειρήνη! Ήταν άριστη σε όλα. Όχι μόνο στα μαθηματικά. Ακόμα και στην ανάγνωση, στην προφορική παρουσίαση, στην ειρωνεία, το χιούμορ. Όταν μιμούσαν τους καθηγητές μας έκανε να ουρλιάζουμε. Το μόνο πράγμα στο οποίο δεν ήρθε πρώτη ήταν οι αγώνες δρόμου. Επειδή ήταν κολλημένη σε αναπηρικό καροτσάκι. Για εκείνη ήταν όλα ένα παιχνίδι. Ακόμα και οι άνισοι αγώνες δρόμου. Για μένα ο κίνδυνος να χάσω, να μην είμαι καλή, σωστή, πετυχημένη ήταν τόσο τρομακτικός που μερικές φορές τα παρατούσα νωρίτερα. Ήταν πιο εύκολο από το να δεχτώ την πρόκληση να προσπαθήσω. Και το ίδιο μου συνέβη και με τα μαθηματικά. Πιο εύκολο να αποσυρθώ, να μην ανταποκριθώ, παρά να ξεπεράσω το φόβο. Και, μερικές φορές, ο δάσκαλος μας έβαζε να κάνουμε διαγωνισμούς, τους Ολυμπιακούς Αγώνες Μαθηματικών: (ΣΑΔΙΣΤΗΣ)

Τετραγωνική ρίζα του 144; Το Πυθαγόρειο θεώρημα; Το 189 διαιρούμενο με το 15,7;

Όποιος απαντούσε πρώτος κέρδιζε ένα μετάλλιο και το χειροκρότημα όλης της τάξης (Το χειροκρότημα καταλαγιάζει)

Αλλά ούτε η Μαρία, η σημαιοφόρος, δεν ήταν πολύ δυνατή σε αυτό το παιχνίδι. Εκτός βέβαια από τη Μεγάλη Ειρήνη, που δεν φοβόταν τίποτα

Ήταν το μόνο κορίτσι που δεν φοβόταν τον ανταγωνισμό, ούτε με τα αγόρια.

Αλλά... γιατί; Γιατί πολλές από εμάς τα πηγαίνουν ήδη χειρότερα σε αυτά τα μαθήματα ως κορίτσια;

Μελέτες λένε ότι (ανοιχτά εισαγωγικά) "η στάση απέναντι στα μαθηματικά είναι πιο θετική στα αγόρια απ' ό,τι στα κορίτσια". Δηλαδή, (διαφορετικές φωνές) υπάρχουν περισσότερα αγόρια που σκέφτονται:

(ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ)

Μαθαίνω τα μαθηματικά γρήγορα (ΜΕΓΑΛΗ)

Μαθαίνω πολλά πράγματα χάρη στα μαθηματικά (ΜΑΛΑΚΗ)

Τα μαθηματικά είναι εύκολα για μένα (ΕΝΓ)...

Και μετά, αν είμαι θετικός στα μαθηματικά (ΜΕΓΑΛΗ)

Θα τα πάω καλύτερα (ΜΑΛΑΚΗ)

Αν δεν φοβάμαι (ΝΑΣΑΛ)

Θα πάρω καλύτερους βαθμούς (ΑΚΡΙΒΗ;)

Χρήστος: Δεν θέλω άλλη στατιστική! Μια προσωπική ιστορία σου ζήτησα να μου πεις!

Νικολέττα: Απογεύματα μαθηματικών στο σπίτι της Ειρήνης. **Η αραβίδα γιαγιά**

Η Ειρήνη ήταν Αραβίδα από την πλευρά της μητέρας της. Ζούσαν με τη γιαγιά τους στην ίδια γειτονιά με τη Μαρία.

Αυτές οι τριπλοκατοικίες που το ισόγειο έχει μείνει στα μπετά, πιθανολογώ για να παίζουν τα παιδιά, δεν βλέπω άλλο λόγο.

Πηγαίναμε εκεί τα απογεύματα. Η γιαγιά της Ειρήνης μας έβγαζε τσάι μέντας και κουλουράκια. Τότε παίζαμε στην κρεβατοκάμαρα με ένα βουνό Lego

Όπως συνέβαινε μόνο στα σπίτια των αγοριών.

Αλλά όλα σε εκείνο το σπίτι ήταν λίγο διαφορετικά.

Στο δωμάτιο της Ειρήνης, υπήρχε ένα παλιό έγγραφο σφραγισμένο και κορνιζαρισμένο, - δεν καταλάβαινα λέξη, αλλά ήταν σαφές ότι έλεγε σημαντικά πράγματα.

Τι είναι, Ειρήνη;

Χρήστος: είναι το δίπλωμα της γιαγιάς μου στη λογιστική! Ωραίο ε;

Και το έχετε κρεμασμένο; κι ο θεός μου έχει πτυχίο στη λογιστική και ... " στριφογύρισα και συνειδητοποίησα ότι υπάρχει κάτι παραπάνω από αμήχανη σιωπή..μια σιωπή χωρίς εισπνοή ούτε εκπνοή.

Θεέ μου! "Τώρα με μισεί και έχασα για πάντα την καλύτερή μου φίλη!"

Αυτή ήταν μια σκέψη μέσα μου, επειδή η φωνή δεν βγήκε με καμία μορφή.

Κοίταξα την Ειρήνη που δεν με κοίταζε. Ούτε η Μαρία με κοιτούσε. Ήταν σοβαρή.

Ένα αιώνιο λεπτό σιωπής, μετά η Ειρήνη

Χρήστος/Ειρήνη: "Όταν γεννήθηκα, η γιαγιά μου ήθελε να με φωνάζει Υπατία"

"Α! Λέω. Θέλει να αλλάξει θέμα γιατί βαρέθηκε" Τέλος πάντων, το μόνο που με νοιάζει είναι να μη μου θυμώσει η Μεγάλη Ειρήνη.

"Υπατία;" Σκέφτηκα έξω από μένα, είπα με έναν τόνο που φανέρωνε υπερβολικό ενθουσιασμό για να κρύψω τη βλακεία που είχα πει νωρίτερα.

Χρήστος/Ειρήνη: Η Υπατία ήταν μια γυναίκα ερωτευμένη με τα μαθηματικά. Είναι η αρχαιότερη γυναίκα μαθηματικός στην ιστορία. Ήταν Ελληνίδα, δολοφονήθηκε από μια αίρεση χριστιανών ιερέων επειδή τόλμησε να αμφισβητήσει τη θρησκεία και να αμφισβητήσει

τους νόμους της φύσης. Ευτυχώς στο τέλος μου έδωσαν ένα κανονικό όνομα! Παρόλα αυτά η ιστορία της γιαγιάς μου συνδέεται πολύ με την Υπατία. Ήταν κόρη γυμναστή. Στον κήπο, ο πατέρας της έβαζε εκείνη και τον αδελφό της να τρέχουν και να παίζουν ποδόσφαιρο, σε μια εποχή που τα κοριτσάκια κάθονταν να μάθουν κέντημα ή να παίζουν με κούκλες. Μετά ήρθε ο πόλεμος, μετά ο πληθωρισμός και με το μισθό ενός δασκάλου έγιναν φτωχοί. Θέλω να σπουδάσεις. Και έτσι ο πατέρας είχε εγκαταλείψει το λευκό ψωμί, τον καφέ, τα τσιγάρα και είχαν πάει στο γυμνάσιο. Ο αδελφός δεν ασχολιόταν πολύ, τα βιβλία τον έκαναν να βαριέται. Η γιαγιά της Ειρήνης ήταν πολύ καλή, ειδικά στα μαθηματικά. Μετά από ένα χρόνο γυμνασίου, την ώρα του δείπνου, ο πατέρας λέει ότι δεν μπορεί να γίνει τίποτα, ένας από εσάς πρέπει να πάει να δουλέψει για να συντηρήσει την οικογένεια. Η γιαγιά της Ειρήνης πιστεύει ότι εγώ θα είμαι αυτή που θα συνεχίσει να σπουδάζει, φυσικά γιατί είμαι καλύτερη και πιο παθιασμένη από τον αδελφό μου.

Χρήστος; ή αφήγηση; Δεν θα μπορούμε πλέον να σε στείλουμε στο σχολείο. Γιατί όχι, μπαμπά; Ε, είσαι γυναίκα. Και τι θέλεις να πεις; Είμαι καλύτερη από αυτόν. Κάποια στιγμή θα παντρευτείς, δεν μπορούμε να σε βάλουμε να σπουδάσεις. αν σύντομα θα είσαι κάποιου άλλου και δεν θα μπορείς πια να μας δίνεις ένα χεράκι. Μα θέλω να σπουδάσω φυσική, θέλω να γίνω επιστήμονας. He walks away....

Λονγκ στόρι σορτ/Νικολέττα: Η γιαγιά της Ειρήνης κατέληξε να εργάζεται σε ένα ραφείο. Ο αδελφός συνέχισε να σπουδάζει, κάθε χρόνο αποτυγχάνοντας σε δύο μαθήματα. Ένα από τα δύο ήταν πάντα τα μαθηματικά. Και τον βοηθούσε. Όταν μεγάλωσε, σπούδασε σε νυχτερινό σχολείο, πήρε το δίπλωμα της λογιστικής. Ναι, αυτό το δίπλωμα της λογιστικής και κατάφερε να αλλάξει δουλειά

"Τα μαθηματικά είναι παντού και είναι για όλους και για όλες τις γυναίκες",

Τα πάντα σε εκείνο το σπίτι ήταν τόσο διαφορετικά. Μετά από αυτή την αφήγηση περιττό να πω ότι ένιωθα πιο λογική, τετράγωνη; με ρίζα; με πολλαπλάσια; έβλεπα παντού σχήματα και υπολογισμούς. Ήμουν πιο άπειρη! άρχισα να φαντάζομαι, ότι μια μέρα θα γινόμουν αστροναύτης, θαλάσσιος βιολόγος...θα πήγαινα στο μασατσουσέτς ινστιτούτ θα μπορούσα ακόμα να δίνω και σωστά τα ρέστα στα διόδια του σχηματαρίου με ψεύτικα στολισμένα νύχια. ίσως... δασκάλα μαθηματικών αλλά πλέον αυτό μου φαινόταν εντελώς απλό!!!

Το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ ετοίμασε ένα τεστ για να εξακριβώσει αν κατά βάθος πιστεύουμε ότι η επιστήμη είναι δύσκολη, πολύ δύσκολη υπόθεση, για τους άνδρες. Λοιπόν, το 70% των ανθρώπων που έκαναν το τεστ δείχνουν μια τάση να συνδέουν τους άνδρες με την επιστήμη και τις γυναίκες με τις ανθρωπιστικές επιστήμες (δηλαδή τη λογοτεχνία, την τέχνη, την ιστορία)

Και μόνο το 1% των ανθρώπων που έκαναν το ο τεστ δείχνουν μια ισχυρή τάση να συνδέουν τις γυναίκες με την επιστήμη.

Θα θέλατε να δοκιμάσετε το τεστ; Είναι online, άφησα τον σύνδεσμο εδώ από κάτω γραμμένο στο πρόγραμμα.

Το έκανα και το αποτέλεσμά μου είναι ότι ανήκω και εγώ σε αυτό το 70%. Αυτή η προκατάληψη, τόσο βαθιά ακόμη και σε εμάς τις γυναίκες, είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο συνεχίζουμε να μεγαλώνουμε κορίτσια που φοβούνται τα μαθηματικά.

Κοριτσάκια πεπεισμένα ότι οι επιστήμες δεν είναι γι' αυτές

ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ

Λοιπόν; Είναι τα αρσενικά καλύτερα και θα είναι πάντα καλύτερα; Όχι, στις χώρες όπου αναδύεται η ισότητα των φύλων, τα κορίτσια τα καταφέρνουν πάντα καλύτερα στα μαθηματικά, ακόμη και καλύτερα από τα αγόρια.

Ναι, πραγματικά. Το λέει η UNESCO στην έκθεσή της για το 2022: πηγαίνετε να τη διαβάσετε: ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΨΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Όπως λέει η διάσημη επιστήμονας πληροφορικής και influencer Roya Mahboob, 25 ετών, από το Αφγανιστάν: «Το σπάσιμο των έμφυλων στερεοτύπων δεν είναι μόνο ωφέλιμο για τον καθένα μας, αλλά είναι ζωτικής σημασίας για το μέλλον».